

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/442/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714209407
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714209407.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, proti odporkyni: B. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., M. XX, t. č. bytom K., K. XX, bytom O. XX, J., v konaní o zaplatenie 2.472,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26. februára 2015, č. k. 6C/2/2015-94, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - splatnosti prisúdenej pohľadávky, príslušenstva a náhrady trov konania **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu 2.472,46 eur, nezaplatený úrok 169,72 eur, nezaplatené sankčné poplatky 2,10 eur, poplatky za správu účtu vo výške 7,96 eur,

úrok 17,90 % pa z nezaplatenej istiny 2.472,46 eur od 05. 02. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % pa z nezaplatenej istiny 2.472,46 eur od 05. 02. 2013 do zaplatenia,

a 8 % pa z nezaplatených úrokov 169,72 eur, od 05. 02. 2013 do zaplatenia a náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 148,- eur, v 100,- eur mesačných splátkach od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, pod stratou výhody splátok.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu istinu 2.472,46 Eur, nezaplatené úroky 876,6 Eur, nezaplatené sankčné poplatky 339,86 Eur, poplatky za upomienky 67,96 €, úrok 17,9 % ročne z nezaplatenej istiny od 03.09.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny a úrokov od 03.09.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. Dôvodil tým, že dňa 06.09.2012 uzavrel s odporkyňou Úverovú zmluvu č. 4714, na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 2.500,- Eur, ktoré sa zaviazala spolu s úrokmi vrátiť v pravidelných mesačných splátkach do 22.08.2022. Odporkyňa porušila svoje zmluvné povinnosti, preto ju vyzval na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 04.02.2013. V priebehu konania súd uznesením na návrh pripustil zmenu žaloby tak, aby odporkyňa bola povinná zaplatiť navrhovateľovi nezaplatenú istinu 2.472,46 €, nezaplatený úrok 169,72 €, nezaplatené sankčné poplatky 2,10 €, poplatky za správu účtu vo výške 7,96 €, úrok 17,90 % p.a. z nezaplatenej istiny 2.472,46 € od 05. 02. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % p.a. z nezaplatenej istiny 2.472,46 € od 05. 02. 2013 do zaplatenia, a 8 % p.a. z nezaplatených úrokov 169,72 €, od 05. 02. 2013 do zaplatenia a náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku. Odporkyňa uviedla, že po

novom sa volá Y. a býva v J.. Od navrhovateľa si zobrala okrem tejto pôžičky na 2.500,- € aj pôžičku na sumu 7.500,- €. Nejaký čas pôžičku splácala pravidelne, avšak dostala sa do finančnej tiesne a pôžičku ďalej splácať nemohla, keďže ostala tehotná a prišla o zamestnanie. Má viacero dlhov a to k spoločnostiam Slovak Telekom, Orange, Quatro leasing. S navrhovateľom sa jej nepodarilo dohodnúť na splátkovom kalendári. Keďže je na materskej dovolenke s dcérou P. Y., nar. XX.XX.XXXX, jej jediným príjmom je 201,81 € + rodinné prídavky na dve deti spolu 43,- €. Okrem toho má vyživovaciu povinnosť k synovi T. Z. po 50,- € mesačne. Jej manžel, M. Y., pracuje ako obchodný zástupca pre firmu XINTEX s mesačným príjmom 600,- €. Spolu majú ešte ďalšiu dcéru Z. Fojtíkovú, nar. XX.XX.XXXX. Za byt platia 330,- € mesačne. Ďalej uviedla, že ju mrzí, že nemôže pôžičku riadne splácať, avšak má záujem zaplatiť svoj dlh do posledného centa, preto prosí o zhovievavosť a žiada, aby jej súd dovolil splácať dlh v splátkach po 30,- - 40,- € mesačne.

Na zistený skutkový stav spočívajúci v tom, že dňa 06.09.2012 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. 4714, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 2.500,- Eur, ktorý sa táto zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 44,94 Eur, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 17,9 % a ročnej percentuálnej miere nákladov 21,23 %, s termínom splatnosti prvej splátky dohodnutým na 20.09.2012 a konečnou splatnosťou úveru 22.08.2022 (celkové náklady spojené s úverom predstavovali 5.631,6 Eur, ktorý poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, z ktorého dôvodu jej dňa 25.09.2012, 29.10.2012 a 26.11.2012 boli zaslané upomienky, pričom v upomienke zo dňa 26.11.2012 bola upozornená, že ak dlh nezaplatí v lehote 10 dní, pristúpi navrhovateľ k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a vyzval ju na zaplatenie celej dlžnej sumy istiny s príslušenstvom najneskôr do 04.02.2013, pričom z výpisu z hlavnej bankovej knihy navrhovateľa vyplýva, že ku dňu 05.02.2013 predstavoval dlh sumu 2.644,28 Eur, pozostávajúci z istiny 2.472,46 Eur, nezaplatených úrokov 169,72 Eur a nezaplatených sankčných poplatkov 2,1 Eur, aplikoval súd prvého stupňa ust. § 497 Obchodného zákonníka § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, s odkazom na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za nesporne preukázané, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere, uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Odporkyňa obsah zmluvy pred podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Navrhovateľ poskytol úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a odporkyňa pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej, či inej podnikateľskej činnosti. Ide teda zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Keďže úver nesplácala, pristúpil navrhovateľ k vyhláseniu splatnosti celého úveru a vyzval ju na jeho zaplatenie najneskôr do 04.02.2013. Z výpisu z hlavnej knihy navrhovateľa vyplýva, že ku dňu 05.02.2013 bol dlh vo výške istiny 2.472,46 Eur, nezaplatených úrokov 169,72 Eur a sankčných poplatkov 2,1 Eur ktorého výšku odporkyňa nespochybňovala, naopak, má záujem ho celý splatiť, ktorý súd považoval za dôvodný a na jeho zaplatenie ju zaviazal. Súd ako dôvodnú priznal navrhovateľovi aj sumu 7,96 € ako poplatok za správu úverového účtu za 4 mesiace, 4x 1,99 €. Odporkyňa má povinnosť platiť úroky do doby vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, preto súd priznal navrhovateľovi aj dohodnutý zmluvný úrok 17,9 % ročne, zo sumy istiny 2.472,46 Eur od 05.02.2013 do zaplatenia, keďže zmluvný úrok bol vyčíslený len do tohto dňa, čo vyplýva z hlavnej bankovej knihy navrhovateľa. Ďalej žiadal dohodnutý úrok z omeškania 8 % z istiny a zmluvných úrokov od 05.02.2013 do zaplatenia. Keďže zmluvne dohodnutý úrok z omeškania vo výške 8 % je nižší ako úrok z omeškania, ktorý by mohol navrhovateľ žiadať v zmysle predpisov občianskeho práva, súd ho priznal vo výške 8 % ročne z nezaplatených istiny 2.472,46 € od 05. 02. 2013 do zaplatenia a 8 % ročne z nezaplatených úrokov 169,72 €, od 05. 02. 2013 do zaplatenia (z riadnych úrokov). O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ bol v konaní úspešný, preto mu patrí plná náhrada trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrhu vo výške 148,- Eur. Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. povolil súd odporkyňu na jej žiadosť splatiť celý dlh v splátkach po 100,- Eur mesačne a to vzhľadom k jej súčasnej finančnej a sociálnej situácii, čo súd považuje za primerané vzhľadom k výške dlhu. Vzhľadom k výške dlhu, súd nemohol vyhovieť požiadavke odporkyne na zaplatenie dlhu v splátkach po 30,- - 40,- Eur, keďže by išlo o neprímerane dlhú dobu splácania dlhu.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla odporkyňa, a to v časti splatnosti prisúdenej istiny, príslušenstva a náhrady trov konania, komplexne ktorý dlh jej súd

prvého stupňa povolil splácať v 100,- eurových mesačných splátkach a žiadala o zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, čo do tejto časti a to tak, že celý dlh jej bude povolený splácať mesačne v sume 30,- eur. Dôvodila, že nie je pravdou, že žiadala o splátky 100,- eur mesačne, ako je uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Má seriózny záujem vyrovnať svoj záväzok voči oprávnenému, no súdom určené splátky 100,- eur mesačne nie je v jej možnostiach platiť, a to z dôvodu, že je toho času na materskej dovolenke, jej jediný príjem je 245,- eur, z ktorého musí živiť dve maloleté deti vo veku 2 roky a 6 mesiacov a tiež platí 50,- eur výživné na dieťa z prvého manželstva, z čoho vyplýva, že v jej reálnych možnostiach nie je dlh splácať viac, ako vo výške 30,- až 40,- eur mesačne, a to po dobu, kým bude na materskej dovolenke a nenastúpi do práce. Podľa jej názoru aj to, že ponúkla možnosť splácať dlh v splátkach po 30,- až 40,- eur mesačne, je prejav jej dobre vôle a seriózneho záujmu, nakoľko jej terajší príjem predstavujúci materský príspevok, je dávka od štátu určená výlučne na zabezpečenie potrieb jej maloletých detí. Poukázala tiež na to, že navrhovateľka opakovane kontaktovala z dôvodu dohody na splátkovom kalendári, na čo však tento žiadnym spôsobom nereagoval.

Navrhovateľ nevyužil svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd Trenčín preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a za použitia § 212 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd rozhodol o splatnosti prisúdenej istiny, príslušenstva a trov konania, je potrebné za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Rozsudok prvostupňového súdu v jeho zvyšnej časti nepreskúmal, keďže vo vzťahu k nej rozhodnutie súdu odvolaním napadnuté nebolo, teda vo vzťahu k nej nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súdom môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Cit. zákonné ustanovenie, v prvej vete upravuje lehotu na plnenie povinnosti, ktorú súd v rozsudku, resp. uznesení uložil. V zásade platí, že ak je v rozhodnutí uložená povinnosť plniť, je účastník, ktorému bola táto povinnosť uložená, povinný ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Len v odôvodnených prípadoch, môže súd určiť lehotu dlhšiu, ktorú stanoví podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a podobne. Druhá veta cit. zákonného ustanovenia, umožňuje súdu rozhodnúť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach. Táto veta pokrýva všetky tie prípady, kedy je plnenie už splatné, avšak vo výnimočných prípadoch, môže súd rozhodnúť, že sa bude plniť v splátkach. Odôvodnenosť týchto prípadov sa posudzuje podobne, ako pri prvej vete, tohto ustanovenia.

Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva zákonná povinnosť účastníka konania v prípade, ak je v rozhodnutí uložená povinnosť plniť, túto splniť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Len v absolútne výnimočných a odôvodnených prípadoch je možné umožniť účastníkovi konania vykonať peňažné plnenie, na ktoré bol zaviazaný, v tomto prípade z titulu zaplatenia uplatnenej pohľadávky, jej príslušenstva, ako aj náhrady trov konania v splátkach, ktorú možnosť využil aj súd prvého stupňa, keď ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, dospel k záveru, že takýto postup výnimočne opodstatňuje skutočnosť existujúca na strane odporkyne, spočívajúca v jej aktuálnej nepriaznivej osobnej, finančnej a sociálnej situácii, keďže je toho času na materskej dovolenke, jediným jej príjmom je materský príspevok a má celkovo 3 vyživovacie povinnosti. Vychádzajúc z uvedeného, nie je teda opodstatnená námietka odporkyne, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní na jej aktuálnu situáciu neprihliadol, naopak, tento ju zohľadnil v celom rozsahu už tým, že jej vôbec splátky dlhu povolil napriek tomu, že jej zákonnou povinnosťou je dlh, na ktorý bola zaviazaná, uhradiť do troch dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Nejde teda o prejav jej dobrej vôle, ako uvádza v odvolaní, jej ochota splácať dlh po 30,- či 40,- eurových mesačných splátkach, ale o existujúcu povinnosť vyplývajúcu z rozhodnutia, naviac výrazne zmiernenú vo vzťahu k splatnosti pohľadávky v lehote bezprostredne nasledujúcej po uplynutí troch dní od právoplatnosti rozsudku. Mylne sa odporkyňa domnieva, že výška splátok je závislá od jej vôle. Súdom pri rozhodovaní o tom, v akej výške splátky dlhu povolí, musí na jednej

strane vziať na zreteľ celkovú výšku pohľadávky spolu s príslušenstvom a trovami konania (pričom len istina je v tomto prípade 2.472,46 eur) a pomerne k tomu rozhodnúť o výške splátky tak, aby splácanie dlhu nebolo v konečnom dôsledku na ujmu samotnej dlžníčke tým, že v dôsledku nízkych splátok a navýšenia časového obdobia, v ktorom by sa následne dlh splácal (v tomto prípade len istina by sa splácala viac ako 82 mesiacov, čo je takmer 7 rokov, nehovoriac o príslušenstve pohľadávky a trovách konania, čo nemožno ani vo vzťahu k navrhovateľovi ako veriteľovi spravodlivo žiadať, pretože by išlo jednoznačne o neprimeranú dlhú dobu splácania tejto pohľadávky), by v konečnom dôsledku viedlo k ďaleko väčšiemu finančnému zaťaženiu v dôsledku nárastu sankčných poplatkov. Už aj za situácie, že dlh bol povolený splácať v 100,- eurových mesačných splátkach, s prihliadnutím na jeho celkovú výšku, nemožno považovať časové obdobie jeho splácania vo vzťahu k navrhovateľovi za úplne primerané. Akceptujúc však aktuálnu osobnú situáciu odporkyne, na ktorú súd prvého stupňa v celom rozsahu správne prihliadol, sú aj ním určené splátky dlhu viac ako ústretové vo vzťahu k odporkyni, pokiaľ odvolací súd vezme do úvahy, že táto je v postavení dlžníčky a splatnosť jej dlhu nastala ešte predtým, ako súd prvého stupňa vo veci rozhodol, takže mala dostatok časového priestoru na to, aby sa so svojimi zmluvnými povinnosťami zodpovedajúcim spôsobom vysporiadala a nemôže toto svoje nezodpovedné konanie, prenášať z hľadiska zodpovednosti za jej terajšiu situáciu, na súd.

Na základe uvedených skutočností, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. v časti splatnosti prisúdenej istiny, príslušenstva a trov konania za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 v spojitosti § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ako úspešnému v odvolacom konaní ich náhradu nepriznal, keďže tento si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .